

В'язні жаху

Майже всі люди жаху й страху
В житті бояться над усе,
І майже кожен - в'язень жаху,
Але ж в тім «майже» є не все,

Але все ж є - і як, і в чому
Вони в тім спромоглись здобуть
Того, що в нас нема ні в кому,
І як і в чім збагнуть нам суть

В життях, земних всіх і в надземних,
Прокласти і зрости нам в нім,
Й докласти сил, щоб й рідну Землю
З тим зберегти й прикрасить в тім.

По-перше, треба йти до Вчення,
У Вченні Шамбали є все,
По-друге, нам й у цім натхнення
Дасть приклад, він в собі ж несе,

І в порівняннях всіх - вагання
І сумніви, нудьга, й те все -
З нас відійдуть при всіх стараннях,
Хай, хоч на сотий раз, спасе

Вже іншим кроком, по вершинах,
І страхи й жахи всі з долин
Здолаємо й на їх глибинах,
Якщо не зійдемо з вершин.

Точніше, не усі, а майже -
То значить, є й такі, що в них
Жаху й страху немає завжди.
Хоч й жменька є всього таких,

Того, щоб й нам жити без страху,
І в в'язнях жаху вже не быть,
В самих собі звести в тім даху,
Вже під яким без жаху путь

Страшніш всього – боятись страху,
Це аксіома, і нам всім,
Щоб не быть в'язнями від жаху -
Два джерела є, два в однім:

В тій жменьці всіх Святих й Героїв,
Що всі здолали страх той й жах,
Більш незрівнянно, ніж з собою
Й в собі ж ми й носимо свій страх.

Порада нас, й всі настанови,
Що ми із Вчення в тім візьмем.
Як усвідомим ще й Основи,
То з ними й в них в житті підем

Й лиш Вчення дасть нам ту дорогу,
А путь на ній і в ній - вже свій
Знайти має лиш сам, хто й Агні Йогу
Сам зможе взять, все є нам в ній!